Проект!

ЗАКОН
за изменение на Кодекса за социално осигуряване

§ 1. В § 4 от Преходните и заключителни разпоредби се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите: „До 31 декември 2014 г.”, се заменят с: „До 31 декември 2017 г.”;
2. В ал. 2 думите: „До 31 декември 2014 г.”, се заменят с: „До 31 декември 2017 г.”;
3. В ал. 3 думите: „До 31 декември 2014 г.”, се заменят с: „До 31 декември 2017 г.”.

Народни представители:

МОТИВИ

към законопроект за изменение на Кодекса за социално осигуряване

Причините, мотивиращи нашето искане за удължаване срока на § 4 от КСО до 31 декември 2017 г. са следните:

Идейната основа на пенсиите се корени във възможността всяко пенсионирано лице да получава определен, полагащ му се доход, като законодателят държи сметка и за вида на полагания през годините труд, интензитета на полаганата работа, както и вредните последици, които са настъпили за здравето на работника от нея. Едновременно с това, видът на полагания труд е предпоставка и предполага видовете категории труд.

В първа и втора категория са включени професиите, които се характеризират с полагане на труд в изключително неблагоприятни условия, застрашаващи живот и здравето на човек, свързани с реален риск от получаване на професионално заболяване или възникване на трудова злополука, както и придобиване на временна или постоянна нетрудоспособност.

Безспорно миньорството е една от предвидените професии, при които рискът за живота и здравето на миньорите са обусловените от реалните възможности за множество аварии, събития от извънреден и инцидентен характер, които събития са външни за човешката воля и настъпват въпреки нея.

През годините лицата, работещи в качеството си на „миньори“, са избирали полагането на този тежък физически труд, единствено и само с оглед териториалната си принадлежност. Във всички случаи, професията на миньорите е избрана без особена алтернатива, свързан с привързаността на лицето към определено населено място, обикновено това населено място, където живее. В не малко случаи, започването на работа на тези лица, в качеството им на миньори, е спасило обезлюдяването на редица населени места. Голяма роля е изиграл и добре известният на обществото „Указ 606”, който задължаваше отбиването на военна служба да бъде извършван при полагане на труд при тежки условия, за срок от 5 години.

Погрешно е увеличаването на възрастта и годините осигурителен стаж за работещите при първа и втора категория труд, тъй като условията под водата, под земята и във въздуха не биха могли да се променят с инвестиции, това са дадености. Социологически установено е, чрез проучвания, че продължителността на живот на човек, работещ при тези условия, е значително по-кратък от средната такава за страната. Това на практика значи, че вдигане границите на възрастта и трудовия стаж за първа и втора категория труд, предполага по – малък и в тази връзка по – кратък срок за получаване на пенсии от този кръг лица, като получените и спестени средства следва да

подпомагат останалите категории осигурени лица. Това, меко казано, е дискриминационно.

Към настоящия момент проблем се явява обстоятелството, че соченатa привилегия за ранно пенсиониране на подробно коментираната по – горе категория лица, е уредена по един нелеп начин, а именно в § 4 от Кодекса за социално осигуряване. Още по – голям проблем на тази разпоредба е, че същата има временен характер, който с оглед настоящето законодателство, има действие до 31.12.2014 г. По този начин, една голяма част от лицата, които са започнали да работят при тези тежки условия на труд, разчитайки, че техните особени и специални права ще бъдат защитени, е на път да бъде неоправдано.

Да не пропускаме и обстоятелството, че с реформата на осигурителната ни система от 2000 г., бяха въведени частни професионални осигурителни фондове, които следваха да заместят държавата в ранното пенсиониране. Оказа се обаче, че 10 години по – късно, средствата натрупани по партидите на осигурените лица са изключително ниски, по няколко причини. Една от причините, разбира се, е сивата икономика. Другата причина са лицата, работили преди реформата през 2000 г., които нямат натрупани средства. Това означава, че те не биха получили по никакъв начин полагаемия им се размер, тъй като средствата им за пенсия са отишли в Държавата. Не на последно място, средствата натрупани в частните пенсионни фондове са изключително ниски, тъй като периодът от 2000 г. до настоящия момент е крайно недостатъчен за формирането на обем от средства за изплащането на нормална пенсия.

Всичко изложено до тук води до единствени възможен извод, а именно необходимост от продължаване действието на предвидената в КСО норма на § 4, който следва да бъде предвиден минимално до 2017 г.

Народни представители: